

عنوان مقاله:

بررسی راهکارهای افزایش سطح کیفی معلمان در نظام تعلیم و تربیت

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

عرفان عیوضی - کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان علامه طباطبائی اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

طی تاریخ، نتایج مطالعات آموزش و روابط بین معلم و دانش آموزان به عنوان یک اثرگذار بنیادین در تدریس و یادگیری شناخته شده است. بزرگ ترین دغدغه نظام های آموزشی در مورد اصول تربیت دانش آموزان، موضوع اخلاق در ارزشیابی و در نتیجه قضاوت عادلانه در مورد میزان کسب شایستگی های دانش آموزان خواهد بود. معلم باید جامعه شناس باشد که با شناخت مقتضیات زمان، دانش آموز را برای ورود به جامعه آماده کند. باید روانشناس باشد که با درک نیازهای روحی و مسایل روانی، دانش آموز را به عنوان فردی از نظر روح و روان. سالم تحویل اجتماع دهد و معلم با انسانی سروکله میزند که از قضا در دوران رشد و تغییر و تحول است. معلم باید به مثابه مردم شناسی که در قلمرو ناشناخته ای پا می گذارد، وارد دنیای کودک و نوجوان شود و آداب و رسوم کودکی و اقتضائات این دوران را بشناسد. در آزمون ها و ارزشیابی های فضای مدرسه، به دلیل ماهیت آن، یعنی کمتر بودن مراقبت ها و کنترل ها احتمال بروز رفتارهای غیراخلاقی بسیار بیشتر است. نمونه هایی از این رفتارها در فرایند اجرای آزمون ها در فضای مجازی می توانند کمک گرفتن از افراد ثالث، به اشتراک گذاری پاسخ ها بین دانش آموزان یک کلاس به روش های گوناگون، و استفاده از مواد و منابع آموزشی به هنگام آزمون باشند.

کلمات کلیدی:

تعلیم، تربیت، دانش آموز، کیفیت، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1979095>

